

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pen-zek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor vagy annak térfogata 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal.

Buda-Pesten:

Braun Ede ur hirdetményi ügynöksége,

(Józseftér, 10. sz. I. emelet.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELOFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

A jogász-egylet bűnügyi szakosztályát f. hó 12. délutáni 5 órakor megnyitandó ülésre össze-híván, felkérem a t. cz. tagtársakat, hogy két igen fontos indítvány feletti intézkedés érdekében minél számosabban megjellenni sziveskedjenek.

M.-Vásárhelytt 1875 nov. 9.

Gyarmathy Sámuel,
szakosztályi elnök.

M.-Vásárhely, 1875. nov. 9-én.

Alkotmányos életünkben egy nevezetes je-lenség törvényhozó testületünknek megkezdett újabb ülésezése, melytől az ország méltán várja és feltételezi országos ügyeink helyes irányba te-relését, s közügyeink rendezését és megszilárdí-tását.

Hazánk történetében alig lehet feljegyezve egy nagyobb feladat megoldására hivatott parla-menti ülésszak, mint a jelenlegi; melytől a mult hiányainak elenyésztetését, hibáinak rendbehozá-sát, a jelen tisztázását, és a jövő biztosítását és megszilárdítását reméljük.

A társadalmi élet különböző iránylataira ki-ható reformtervezetek egész halmaza vár törvény-hozó testületünk tanácskozására, s elhatározására. Ezen tervezetek legnagyobb része fölött már nyi-latkozott a sajtó s a közvélemény, s ezekhez ké-pest alig található azok között vagy egy, mely-nek megvalósítása hazánk jelen körülményei kö-zött kívánatos, s a közérzületnek megfelelő nem volna. S meg vagyunk győződve, hogy e tekin-tetbeni felfogásunk helyességében annál kevésbé kételkedhetünk, mert ugy kormányunk tájékozott-sága és szakavatottsággal párosult munkássága és erélye, valamint törvényhozó testületünk alkat-elemei kellő biztosítékot nyújtanak az iránt.

A folyamatban levő tárgyalások hazánk anyagi függetlenítése tárgyában már annyira előhaladot-tak, hogy azok érdemleges és lehetőleg kedvező befejezése rövid idő alatt remélhető. Belügyeink-ben a szellemi és anyagi fejlődés céljából történt utóbbi intézkedések pedig szintén a legjobb re-ményekre jogosítanak. S nem szünetel egy perczre sem a még meglevő bajok és hiányok elenyész-tethetésére irányuló törekvés és munka, melynek sikerességéért méltán fogja megilletni a kormányt és törvényhozó testületet az elismerés.

Az igaz, hogy mindazon reményeknek és vá-rakozásoknak teljesen megfelelni a tényező és in-téző erők részéről nem csekély fokozatu munkát és áldozatot igényel. Mert hiszen pénzügyünk rendszeres szabályozása, a feleslegesnek mutat-kozó kiadások beszüntetése, a jövedelem, illetőleg okszerű fokozása, az adófizetési képesség fokozá-sának eszközölhetésére vezető irány kijelölése, közigazgatásunk szabályozása és rendszeresítése, igazságszolgáltatásunk még mindig meglevő hiá-nyának czélszerű törvények alkotása általi átala-

kitása, s a megkezdett bírósági szervezés helyes és következetes keresztülvitele, a tan- és nevelés-ügy korszerű fejlesztése, a közmunka és közle-kedés-ügy terén mutatkozó javítások eszközzése, a honvédelmi ügyekben még szükségesnek mu-tatkozó módosítások keresztülvitele stb. stb. mind oly nagy fontosságu és társadalmi életünk jele-nére s jövőjére kiható szükségletek, melyek mind lehetőleg gyors és sikeres kielégítést igényelnek. S ha kormányunk és törvényhozó testületünknek sikerülni fog a jelen törvényhozási ülésszak alatt a fennebbiekben elősorolt ügyrendnek legalább részben és czélszerűen megfelelni, hazánk lakói-nak szellemi és anyagi fejlődése nemcsak bizto-sítva leend, de társadalmi életünk is az eddiginél hasonlíthatatlanul rendezettebbé, jobbá, s kelle-mesebbé változik át.

Hogy azonban mind ez megtörténhessék, nem elégséges mindent csak a kormánytól és törvény-hozó testülettől várni, hanem magának az ország lakosságának is meg kell tenni társadalmi téren és pedig mind azt, a mi e tekintetben a kormány és törvényhozó testület működése sikerességét elő-segítheti.

A teendők sokasága nagyfontosságu hord-ereje ugyanis az ország jelen helyzetében nem-csak az egyszerü honpolgári kötelességek pontos teljesítését igényli, de tetemes áldozatokat is kö-vetel, S mindazok, kik ez irányban késedelmesek és vonakodók, vagy szűkmarkuak, nemcsak az ország és maguk iránt követnek el helyrehozha-tatlan mulasztást, de veszélyeztetik egyszersmind az ország jövőjét és az utánuk következő nem-zedék existenciáját; ezt pedig az országnak bi-zonyára egyetlen jóravaló polgára sem akar-hatja.

Ha tehát azt akarjuk, hogy országos ügyeink rendezése és pedig lehetőleg rövid idő alatt meg-történhessék, támogassuk őszintén s teljes biza-lommal, még pedig elvben és tettekben egyaránt kormányunkat, s törvényhozó tesületünket nehéz feladata megoldásában, az utjában levő nehézsé-gek és akadályok elhárításában.

Ezt követeli hazánk jelenlegi helyzete min-den igaz fiától, s teljesen meg vagyunk győződve, hogy oly ország polgárai, kik évtizedeken ke-resztül, s ha kellett életük és vagyonuk veszé-lyeztetésével is készek voltak a legnagyobb foku önmehtagadással és kitartással küzdeni és tűrni hazánk önállóságának visszaszerzéséért, most mi-dőn azt már szerencsésen megértük, nem fognak visszariadni, s idegenkedni a kisebb foku áldo-zatoktól. Legalább egy időre szoruljon háttérbe az önérdekhajhászás szülte üzérkedés és kicsi-nyes melléktekintetek iránti törekvés, s fennt, mint alatt legyen jelszava mindenkinek: „hogy a haza minden előtt!“ akkor a legjobb remények-kel nézhetünk hazánk jövőjének sorsa elébe.

Jogi szemle.

Bankjegyhamisítás a Schweiczban.

A különben vidékei szépségéről, illetőleg vadregé-nyességéről, valamint iparos fejlődéséről annyira feldicsért Schweiz nem csekély mértékben hátrányos az európai többi államokra, a mennyiben az azoktól menekülni kényszerült politikai és más számos közönséges büntet-tesek ott találják biztos menhelyüket, mert az tény, hogy a többi államoktól megszökött avagy kiutasított egyének legnagyobb részben ott próbálnak szerencsét, s az mint a következmények mutatják, részben sikerült is. Erre nézve pedig a többek között épen maga az ottani bűnügyi igazságszolgáltatás egyenlőtlensége és lanyhasága is nagy befolyással van.

Ezen állítás igazságának begyőzésére kirívó például idézhető azon eset, melyet König Károly berni tanár egy közelebről kiadott röpiratában tárgyal. A röpirat czime: „A lengyel bankjegy-hamisítók a Schweizban.“ Bernben, 1875. évben, kiadta: Fiala Miksa. A röpirat irálya az ingerültség és megbotránkozás legmagasabb foku kinyo-matát tükrözi vissza, a miért a mű szerzője csak elis-merést érdemel, mert említett művében oly leleplezéseket és körülményeket hoz nyilvánosságra, melyek a schweizi társadalmi élettel nagyon is közeli összefüggésben levén, arra nagyon hátrányosak lehetnek, s épen azért irányának élessége indokoltnak mutatkozik.

Szerző ugyanis szigoru bírálat tárgyává teszi azon bűnügyi vizsgálatot, a mely az 1863. évi lengyel felkelés után több bemenekült lengyel ellen bankjegyhamisításért tétetett folyamatba. Az ügy természetének felfoghatása és megintése végett szükségesnek mutatkozik mindenek előtt az azzal kapcsolatos viszonyok áttekintése, s egy-szersmind az abban szerepelt egyének ismertetése.

Megtörténvén a feladás, hogy többen egy társaság-ban egyesülve bankjegyhamisítást üznek, Szumowski, Dowmond, Matusieviz, Pacsceniez és Chelmicki lengye-lek és Artist Marian angol nő vonattak bűnvádi vizs-gálat alá. A hamisítványok készítőinek felfedezése és kézrekerítése iránt első sorban érdekelt orosz kormány fellépése s kezdeményezése következtében a nyomozat meg-indításával még 1865-ben egy Kaminsky nevű tanácsos bizatott meg, és segédkezni mellé rendeltettek Ochsen-bein genfi igazságügyi titkár, valamint Meyer és Bour-ban ügynökök. A bűnügyi bíróság részéről Guimps M. querdoni békebíró által vezetettetett a vizsgálat, a vádlói teendőket pedig Duplon M. teljesíté, s minthogy a vizs-gálatnak még Franciaország területére is ki kellett ter-jesztetni, Párisban e végre Blanquart M. személyében e végre egy külön vizsgáló bíró jelöltetett ki.

Az üzletszerűleg folytatott bankjegyhamisítás folya-mának a története következő: Több lengyel emigrans már több év óta, s különösen az 1862-ik éven kezdve, nagy mértékben gyártott orosz értékpapirokat Angliában és Franciaországban, s azok közül egy Jankowsky nevű lengyel emigrans elfogatott, s el is ítéltetett, részesse pedig Szumowsky lelkész elmenekült. Ezeket, főleg Bour-ban ügynök közreműködésével sikerült felfedezni. Mint-hogy azonban a körülményekből következtetni lehetett, hogy a hamisítványok készítése és terjesztése egy több tagból álló társaság műve, Kamensky tanácsos a nyomo-zat fejlesztetésére Artist Marian angol nőt is igénybe vette, de mint a következmények megmutatták, nem a kellő sikerrel, mert alig találta magát bűnös társai kö-zött, a legnagyobb ravaszsággal vett részt azok üzelmei-ben, a miért később teljesen hitelt vesztetté is lőn. Azon időben, mikor mindezek történtek, Szumowsky és Artist más bankjegyhamisítókkal együtt, s különösen Dowmond

és Malignowskyval szoros összeköttetésben léve a Schweizban tartózkodtak. Ekkor azonban sikerült Kamonskynak egy Kuberski nevű egyén személyében a tettesek felfedezésére szolgáló közeget találni, a ki e tekintetbeni szolgálataiért az orosz kormánytól élethosszig tartó nyugelátásban is részesítettett.

A nyomozat eredményéhez képest konstatáltatott, hogy az említett hamisítók szövetkeztek az iránt, (1870. ápril havában) hogy Solothurn kanton Balmberg nevű helységében egy rendes bankjegy-gyárat rendezzenek be, s hozzanak működésbe. Gyártmányaikat különböző ügynökök által több helyen, de különösen Galiciában kísértették meg forgalomba hozni. Minthogy pedig az általuk megkezdett üzletből bevett nyereség felosztásánál egymást is megcsalták, s így közöttük egyenetlenség fejlődött ki, a család-banda már 1870. november havában feloszlott, Malakowski Badenbe, Szumowsky és Artist Yverduuba, s csak Dowmond maradt Soloturnban, hogy ott részesei tevékenységét figyelemmel kísérve, s vezetve a francia, osztrák és porosz bankjegyek hamisítását s ezen hamis bankjegyek terjesztését intézze.

Igy állottak a dolgok a több rendbeli sikertelen nyomozatok után 1871-ben, midőn a Bourbon, Ochsenbein és Meyer sikeresebb fáradozásai s kutatásai alapján az yverdoni békebíró előtt a vizsgálat Szumowsky és Artist ellen folyamatba tetetett. Kamenskynak a vizsgálat lejárataival sok nehézséggel kellett megküzdeni, s érdemteljes szerencséjére sikerült neki hosszabb idejű fáradozás után a kellő eredmény felmutatásában célja elérése. S e tekintetben annál nagyobbban tűnik fel érdeme, mert segédjei s ügynökei megbízhatatlansága még azokkal szemben is kiváló ovatosságot igényelt, s csak rendkívüli akaraterejével sikerült azok működését ellenőrizni.

(Folytatása következik.)

Az uzoráról.

Sajátságos siketség jelenségeivel találkozunk olykorolykor a közolgainkat intéző magasabb körökben.

Avagy van-e valaki széles e hazában, a ki akár közvetlen tapasztalásból, akár pedig a sajtónak, — mely e tekintetben elég dicséretesen viselte magát — panaszos fölajdulásából meggyőződést nem szerzett magának a felől, hogy az uzorások szabadalmazott féktelenségei olomsúlyként nehezednek társadalmunkra, s különösen közgazdasági életünkre; és hogy polypként ragadják magukhoz a szerencsétlen áldozatoknak ezreit, — miglen utolsó csöpp vérüket is kiszívják; s aztán hagyják, hogy inségben, nyomorban az emberek és önmaguk iránt gyűlölettel szívükben induljanak a nagy világba, hogy ott a társadalmi rend és béke ellenségei, kérlelhetlen ezredeinek gyász vitézeivé csapjanak föl!

Az uzorás pedig duskál a mások véres veritékével szerzett s általa a munka nélkül, a törvény védpaizsa alatt zsarolt, hogy ne mondjuk rabolt kincsekkel.

TÁRCZA.

Maros-Vásárhely, 1875. nov. 7-én

A m.-vásárhelyi dalárda egy kevés előleget adott a publikumnak a farsangból, hanem a közönség — talán azért is, mert nem ohajtotta magát a tél közepére képzelni — hideden fogadta a nyújtott előleget.

Az „Apolló“-terem ódon falai, melyek pár héttel ezelőtt az árvaház számára gyűjtött kincset őrizték, e hó 6-án egy kis emlékétk akarták visszavarázsolni a mult idők kellemeinek: vizhangoztak a zenétől és a tánc zajától, hanem a vigság zaja nem volt elég erős, aligha kihatolt a falak közül.

Minden oly mulatságról, mely részvétlenség miatt csak félig sikerült, többnyire szokásból, úgy nyilatkoznak, hogy: nem igen nagy, de igen szép és elegans közönség vett részt benne. A dalárda tánczvigalmáról ezt a mondatást nem szokásból, hanem az igazság kedvéért nyilatkoztathatjuk.

Mi ugy láttuk, hogy a mulatság bizonyos tekintetben igen jól sikerült (hanem ezt nem a pénztárról láttuk) az arczok elég őszinte jó kedélyt tüntettek föl, s még olyanok is lehettek ott, kik talán máskori unatkozásokért most kárpótlást nyértek. A mulatság sikerére igen jó hatással volt a bál háziasszonyának: Máriaffy Albertné gr. Bethlen Louise ő nagyságának valóban szívélyes háziassága, mely buzditással hatott azokra, kik netalán tán nem akarták elhinni, hogy abból a mulatságból még jó mulatság is lehet.

Nem szeretjük a túlságosan erős, a drastikus kifejezéseket, s mikor lehet óvakodunk a bombastikus phrasissok alkalmazásától; de az már valóban vérlázító és indulatosságra gerjesztő jelenség, midőn 50 vagy 100 forintos adóssággért a néhány ezer forintba becsült birtokot dobrautíva látjuk, s az addig tisztességesen élt család tagjait, mint rongyos koldusokat indulni, hitvány vándorbottal kezükben, a nagy világ rideg, kietlen sivatagába!

A kormány megkísérté e tárgyban az enquette tartást, Isten bocsássa meg, de mi az ilyes bizottsági munkálatok elé véghetetlen picziny fukciával nézünk, s egyáltalán valami nagyot, valami üdvöst eddigi tapasztalatainknál fogva nem tudunk várni azoktól.

A bizottságnak minden tagja megegyezett abban, hogy biz a baj, szerencsétlenség, a földbirtokos közép osztály, s a kis iparosok sinylenek az uzsora nyomasztó volta alatt, hogy pusztulunk, veszünk stb.

Mindazáltal nem lehet változtatni a dolgon, mert azt a megdönthetetlen theoriát, mert azt az egyedül üdvözítő doctrinairismus, a szabad ipar és a szabad kereskedelem szelleme ugy parancsolja!

Azt persze senki meg nem gondolta, hogy ha netalán tán a lassu folyásu patakokból, melyek egyeseket ragadnak magukkal a megsemmisülés örvényébe váraklanul oly terjedelmű folyam növekszik néhány esztendő mulva, hogy egész nemzetünket a végpusztulás fekete tengerébe fogja juttatni: valjon akkor hogy vesszük hasznát azoknak a drágalátos elmélkedésbeli igazságoknak, melyek a gyakorlati életben gyakorta egy polturát sem érnek!

Mondják, hogy nem lehet 12, 15% kamatmaximumot kimondani, mert akkor mindenki annyiért fog kapni csak kölcsön; hát ugyan kicsoda kap most annál olcsóbban? ha csak nem valami nyereszkesedésre nem alapított intézettől, — ugy, de ezek szabályaikat s rendszerüket ezután sem lenne miért megváltoztassák.

Ismételten és ujabban ohajtottunk társadalmunk ezen gyorsan terjedő fekélyére reámutatni, míg végképpen késő nem leend; hiszen különben közismeretűnk 5—600 és ezer perczentes pénzkölcsönzések, tessék bárkinek megkérdezni egy első vagy másodfoku bírót, s a szabadalmazott visszaélések legégbekiáltóbb és borzasztóbb eseteivel ismerkedhetik meg.

Szerintünk tekintettel hazai viszonyunkra, földmívelési rendszerünk kevésbé intensív, iparunk, kereskedelmünk kevésbé fejlett voltára, s az ezekből következtethető pénzszerzési lehetőségére bővön elég magas volna, ha törvényhozásunk a 10%-ot mondaná ki kamat-maximumnak, s a ki azon felül adja ki pénzét, azt a kamatvesztés büntetésével sújtaná.

Kérve kérjük és figyelmeztetjük országos képviselőinket, vegyék szívükre a különben is tulterhelt népnek ezen borzasztó nyomoru helyzetét és teljes erővel odahatni törekedjenek, miszerint a veszélyes betegséget mihamarabb radicalis gyógyszerrel igyekezzenek kigyógyítani, s

A dalárda koronkint éneklésével tette változatossá az időtöltést; a tagoknak nem igen nagy száma képviselte a dalárdát, de a szabatos, tisztán összhangzó ének betöltötte a terem minden zugát s a közönség tetszésnyilatkozatát valóban kiérdemelte.

Sajnos, hogy nálunk a művészeti törekvések eredményéről a leggyakrabban lamentálással emlékezhetünk meg. Szintugy megszokott dologgá vált már, hogy a zeneegylet által hirdetett nyilvános vagy zátkörű társas mulatságot előre megszententiazzuk. Vagy azt mondjuk, hogy hiszen Pál sem megy el, Péter sem megy, hát én minek menjek? Szép tere van itt minden ilyen alkalommal az újságírónak, hogy bubánatos panaszkodásának egész özönét áraszsa a publikum fejére, — hanem ezzel semmi sem mozdul előre, legfőlebb valamely nyugodt kedélyű egoista a maga fényes igazolására annyit mond, hogy: könnyű a szerkesztőknek, mert ingyenjegyük jár.

Ha a jótékonytságot angyalnak lehet tekintenünk, mely itt jár lenni a földön: akkor föltehetjük, hogy ennek az angyalnak szárnyai ki vannak fáradván, mert nem tudott két emeletnyi magasságig fölemelkedni. Ki tudja, talán a Transilvania díszes terméig inkább felfáradt volna (az csak az első emeleten van.)

E tánczvigalom előpostája volt az „Apolló“-terem leendő megnépesedésének; maholnap megkezdődnek a szini előadások; de nem ohajtjuk, hogy a közönség az „Apolló“-terem iránti közönyösségében vagy plane ellenszenvében következetes maradjon. (Nyéki még kevésbé ohajtja.)

A dalárda pénztára ezúttal nem sokat gyarapodott, hanem a célból annyi el lett érve, hogy az a kis közönség,

ha csakugyan gyökeres orvosszert akarnak használni, akkor a fenti kamatmaximummal bíró uzsora-törvényt, legalább pár évre visszaható erővel kellene fölruházni.

A baj, a betegség rendkívüli, s a veszélyes körjelek már-már ijesztő mérveket kezdenek ölteni, — tehát rendkívülieknek, erőseknek kell lenni a gyógyszereknek is!

Az országgyűlés már megkezdé munkáját, s valóban a nemzet hálájára s áldására érdemeket szerezve indulna fáradalmas útjára, ha rövid tanácskozás után meghozná a fent érintett égető sebre a balzsamot! H.

Olaszország és műkincsei.

(Folytatás.)

Még csak néhány nevet említünk korunkig:

Cesari il cavaliere d'Arpino 1570—1640., kinek festményei egy fél századig uralkodtak a római festészetben; az ugynevezett maniristákhoz tartozott, de képei virágzó színezés és eleven képzelő tehetség által emelkednek a nagyszerűség színvonalára.

Cigoli Lodovico 1559—1613., ki egyszersmint építész is volt és Toskánába különösen kitűnt.

Cerquozzi della Battaglie — nagy csata festője a római iskolának, legnagyobb szerű képe Masamello a Lazaroni — K. közt a római — Spada — képtárba 1600—1660-ig.

Carlo Maratti 1625—1713-ig. egyike a legizlésebb és legszerencsésebb festőknek Rómában, ki Rafael Sanciót vette mintaképűl, és neki lehet köszönni a legnagyobb gondossággal intézett kijavításokat a Rafael vatikani frescain. — Leánya — Faustina Maratti — volt ama híres olasz költőné, kinek művei még ma is diszítik az előkelő világ olvasó-termeit.

Cignani Carlo — később gróf — 1628—1719. a bolognai iskolának egyik legrendkívüliebb festője, Ecsete szilárd és színezése élénk. Legnevezetesebb műve a forlii Madonna del fuoco székesegyház kupláján levő „Mária menybe menetele“, melyet 20 esztendeig festett, és a melyért Bologniából az egész iskolával Forliba költözött. — Fia Felice és unokája Paolo, már grófok is kitűntek a festészetben.

A két Canaletto különösen Olaszországon kívül lett híres. Antonio Canaletto 1697—1768. híres táj- és városfestő, melyek közül a velencei panorámák és az angol tájképek érdemlik meg a különös figyelmet, mely utóbbiaknak köszönhetette tekintélyét és vagyonát, és Bernardo Bellotto Canaletto, ennek unokaöccse és tanítványa 1724—1780 hasonló festményeivel, mint nagybátyja, melyek közül a „Kingscollege Chapel“ Drezda és Warso a legremekebbek.

Legfigyelemreméltóbb azonban mindezeknél Mengs-Antonio Rafael, ki ugyan dán szülöktől származott, de Olaszország művészeihez számíttatik; született 1728-ban Csehország Aussig várossában és elhalt 1779-ben Rómában.

mely a tánczvigalomban résztvett: bizonyosan jól mulatott. És, ha valaki azt állithatta, hogy a madarak éhes állapotukban énekelnek legszebben, — miért ne tehetnék fel azt az analogiát, hogy a dalegylet még talán azért énekelt ezúttal olyan szépen, mert pénztára maradt üresen? — Kissé talán igen szigorúan fejeztük ki, hogy üresen, mert üres alatt bizonyos hiányosságnak a teljességét értjük; hanem azt hisszük, hogy a hiányosság, ha nem is teljes, de nagy részben megvolt.

Csak az hiányoznék már, hogy néhány dicsérő sorral azokról emlékezzünk meg, a kik jelenlétükkel e mulatságnak részben való sikerét mozdították elé; nem is volna nagy feladat a jelenvoltakat egyen-egyen felsorolni, de nem tesszük ezt csupa tárczairói kiméletből azok iránt, a kik nem voltak ott.

A ködös, borongó idő, lassanként kibékíti a kedélyeket avval a gondolattal, hogy maholnap itt van a tél s ha a télbe jó hangulattal tudunk beérkezni, akkor még arra is reménykedhetünk, hogy a hosszú farsangot a kedélyesség megrövidíti. Mindehez, ha még azt is tudjuk, hogy a korcsolja-saisonra nagy előkészületek folynak; a korcsolyázó hely készítése már egy pár hét óta foly, az egylet tagjai maguk is nagy reményekkel néznek a jég-sport élvezetei elébe, — nem csodálkozhatunk azon, ha a publikum visszavonultságával edzi magát, hogy majd a tél folytán egyszerre kínálkozó élvezeteknek elég kitarással megfelelhessen.

ban. Atyja Dresdában udvari festő volt és ettől nyerte oktatását; 1741-ben Rómába ment, hol a régi műkinceseket, különösen a Rafael és Michelangelo műveit nagy szorgalommal tanulmányozván, három év múlva annyira kiművelte magát, hogy III. Agoston udvari festőnek nevezte ki Drezdába; mit csak úgy fogadott el, ha visszatérhet Rómába.

Itt csak 1748-ban lépett föl először nagyobb compositioval, melyek közül különösen a szent család összetatlan kitüntetésben részesült.

E szent család létesültének különös története van.

Mengs — egy gyönyörű paraszt leányt megpillantott egyszer, midőn a Mária képet festeni akarta, és az eszméibe bevéssett számtalan remekei közül a római iskolának egyet sem tartott oly nemes és szépségre nézve oly tökéletes kinyomatu arcnak, mint a aoezett paraszt leánykáját, — nyomába volt tehát a paraszt leánynak és felkereste a szülői házánál, — pénz, de különösen a 20 éves ifju szeretetreméltósága csak hamar megnyerték, utóbbi a kis leányt, az érez csengése pedig a mamát, hogy jelenlétében a kis Máriát festhetni fogja.

Naponta eljöttek mama és a leánya az előkelő urias műtermébe Rafael Mengsnek, és nagyban haladott a Mária kép, de a mennyire előbbre jutottak a szent kép alkotásánál, hol a mama soha egy perczig sem hiányzott, annál mélyebb benyomásokat tett a romlatlan egyszerű és alkotásában mégis természetes remekművi eredeti az ifju festő lelkébe.

Már kész volt a kép, de még is mindig volt valami igazítani való; egyszer megrontották az árnyalatot a sötét színű mezei virágok, melyekkel a kis élő szobor magát ékítette, és friss világos színűekkel kellett másnapra felcserélni, egyszer nem lehetett használni ezt, meg máskor amaz ékitvényt megint ujjakkal kellett felváltani, — a képen mindig volt valami igazítani való, míg végtére a festő egy napon határozottan kimondá: hogy ő bizon képenek eredetijét nem bocsátja ki birtokából.

Nehezen ment ugyan, mert Mengs protestans volt, de végre győzött a szerelem hatalma; Mengs katolizált és nőül vette a kis Máriát, kinek képe, mint a szent család egyik tagja, rendkívüli báj és tulvilági érzést mutat, — hogy nem is gondolná az ember, hogy egy római paraszt leánykái.

És nagy áldás lebegett nemcsak Rafael Mengs képein, de azon a családon is, melyet a szent család mintájával azután alkotott; — 20 gyermeke volt — szebbnél szebbek, ügyesebbnél ügyesebbek és ő maga a legnagyobb fény és kitüntetésekben részesült.

Mengs Rómában igazgatójává lett a festészet akadémiájának, kiadott sok jeles irodalmi művet a festészetéről; meghivatott III. Károlyhoz Madridba, hol az 1734-ben leégett királyi palotában egy Murillo mellett is kitűnnek frescoi.

Mengs még arról is nevezetes, hogy nejével és gyermekeivel oly előkelő életmódot folytatott, miszerint a 13 próbás legkékebb vérű aristokraták sem éreztették vele származásának alacsony voltát. Mint tanító nagyon szigorú volt, és hibákat soha sem nézett el.

Gaspára Landi történelemfestő 1756-tól 1830-ig a San Luca akadémia elnöke Rómában híres arcképeiben is, Piacencaban van néhány jeles képe és őt tartják az újabb olasz iskola alapítójának.

Cammucini Vincenzo 1775-től 1844-ig, ki a Dávid-féle francia iskola — szinpadias — antik irányzatának Rómában köszönhetette első kimivelését, melyet ugyanazon szellemben tökéletesedésre is vitt. Ennek folytán csak hamar tekintélyes megrendeléseket is kapott és végre, mint festő a Szent Péter templomába is alkalmaztatott. Első művei Caesar megöletése és Virginia halála ifjúkori legszebb képeinek tartatnak; később megjelent „A hitetlen Tamás“ festménye, mely a Szentpéter templomában mosaikba van kirakva. Azután beleszeretett a római történelembe, melyből számtalan képe van.

Cammucini rajzban és fogalmazásban is mester volt és számos kitüntetésben részesült.

A legujabb mesterek közt, kiknek élete még nincs befejezve, csak ezután fogunk válogatni, ha körutunkat a jövő számban megkezdvén egy-egy mű érdekeltiséget fog felköltteni bennünk.

(Folytatása köv.)

Hirrovat.

— **Kinevezések.** A m.-vásárhelyi kir. törvényszék két igen képzett, munkás tagját veszté el: b. Konradheim Oszkár kir. tvsz. bíró Szász-Régenbe járásbíróvá, Ziegler Emil kir. tvsz. jegyző Kolozsvárra aljársbíróvá

neveztetett ki. Boeskor Mihály kir. tvsz. jegyző, ki a m.-vásárhelyi törvényszéknek hasonlóan igen tehetséges és szorgalmas tagja volt, s a sz.-régéni járásbíróshoz helyezettett volt át, ugyanez alkalommal említett járásbíróshoz aljársbíróvá neveztetett ki

□ **A dalárda által** f. hó 6-án este az „Apollo“ teremben rendezett tánczvigalom — be kell vallnunk — nem sikerült a várakozásnak megfelelően. Mindazáltal a kik jelen voltak, jó kedélylyel reggelig mulattak; a bálanya, mint már nála megszoktuk, páratlan szívélyességet tanusított mindenki iránt. Jegyét — mint mondják — ötven forinttal váltá meg. A rendezőség mindent elkövetett; a terem izléssel volt földiszítve s fényesen világítva, czukrárszat, étel ital és szolgálat jó. A dalárda néhány kiválóan jól sikerült dall is adott elő s ugy a őszhangzat, mint a szabatos és kellemes előadás meglepte a közönséget, valóban látszik, hogy a tagok nagy buzgósággal tanulnak s a mester nagy ügyszeretettel és sikerrel vezeti őket. Ohajtjuk, hogy buzgalomukra, törekvésükre ne hason lankasztólag a közönségnek fagyos közönye. sőt inkább folyton előre és tovább haladván, végre is művészetük lángjával olvaszszák föl a részvételeuségnek jegét; a mi — reméljük előbb-utóbb meg is fog történni.

— **Tegnap** kezdő meg előadásait a Nyéki János szintársulata, Dumasnak „Alfonz ur“ című drámájával. Az előleges szini jelentés elég szép ígéretekkel szólott a közönséghez; hogy mennyiben váltattak be ez ígéretek, arról később szólandunk. Tavaly elég pártfogásban részesült Nyéki közönségünk részéről, s az ujabbi pártfogás reménye kecsegtetőnek mutatkozik.

— **Érdekes végtárgyalás** folyt le közelebből a a helyi kir. törvényszéknél. Hankó János és társainak közhitelpapír hamisítási bűnperében. A végtárgyalást Fogarasi Dániel trvsz. bíró vezette, bírák voltak: Gyárfás József és Antal János; jegyző: Ziegler Emil. Ügyész volt Szancsali Antal, védő ügyvédek: Blumenfeld József, Z. Bodolla János, Dobai Albert, Kuti Albert, Papp Máté, Szabó József, Szentgyörgyi György. A tárgyalás az ötödik napon, tegnap végződött be; a tárgyalás menetét tér szűke miatt nem közölhetjük, csupán a végeredményt említjük meg: Hankó János a közhitel papír hamisítás vádjá alól, bizonyítékok elégtelensége miatt fölmentetett ugyan, de hamis bankjegy terjesztésért 16 évi sulyos börtönre ítéltetett; Hankó János neje pedig bizonyítékok elégtelensége miatt fölmentetett; a többi vádlottak Kondert János 13, Páskuj György 10, Csorogár Nyiculáj 12 és Sztenuer Pável 10 évi sulyos börtönre ítéltettek, mindnyájan a hamis bankjegy terjesztése büntényéért; végül Mihály Pál az btk. 244. §-ban körülírt büntettesek elősegéléséért 3 havi börtönre lett ítélve.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1875-dik évi november 8-án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő:

I. Osztály. I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály r. b. által:

Nierescher J. b. Löwenthal k. hagyatéka e. kártérítés, Klein T. Paulini J. e. adósság, Vizakna község Lakatos S. e. malom, Hergotta J. Morscher K. e. betáblázás, Hergotta J. Morscher K. e. adósság, Ziegler Fr. hagyatéki ügye, Hersch S. Stoltz J. e. közös haszon, szász nemzeti egyetem a kir. kincstár s t. e. kiigazítás, Schmid F. Rötl F. e. adósság, bodolai ev. ref. egyház, Filker K. e. adósság, Russu A. Musztecze A. e. örökrész, Zikeli Gy. s t. Dück M. E. e. bér, Keményes J. Rauscher A. e. vételár, Frigeteriu N. s t. Felter A. D. s t. vételár, Bressler Fr. Ádám K. e. adósság, Baltes Gy. Bartu P. e. kártérítés, Altrichter J. Hergotta J. e. munkadij iránti ügyekben.

Csergedi János r. b. által:

Talicht Sámuel, Hetaseh József e. műmalomi károk. Konya Antalné, Bitai István e. fekvők. Galbiniczee Bukur, Galbiniczee Juon e. végrendelet érvénytelenítése. Fofeldea Juon s társai Mijia George s társai e. fekvők. Popa Anna s társai özv. Márku Andreiné e. végrendelet megsemitése. Cincariu Petru, Dájánu Nicolai e. egy ujjos. Veisz Adolf, Spiezer Jakab e. 100. frt. hétszerege. Bisztraí Sándor, Borza Dániel e. 15. frt. kár és 16. frt. költőség. Schneider Mária, Vinczi Márton e. 85. frt. Eiven András. Popa Juon e. szerződés telyesítése. Mihu Juon, Herlia Ilia e. két hámbár. iránti ü.

Endes Gábor r. b. által:

Eisenberger Lipót Szentkirályi Sándor e. 1000 frt, kárpót. kötvény, Sándor Ferdinánd, Szászváros község e. 1186 frt, Tóth Ferencz, Török Mózesné s t. e. zálogjog, Köpe Mihály István, Partiu Márton György e. tulajdonjog, Mendel Sámuel, Balásfalvi érseki káptalan e. 2914 frt 28 kr., Turóczy Mózes Szabó Dánielné e. végrendelet érvénytelenítése, Szöcs Áron Varga Ferencz s t.-i. e. fekvőségek, Szucs Veronika, Szucs Nutz e. som. vizs.-h., Páskuj Demeter, Fülel Albert e. 25 frt, Reichárd és Friedlibet Rosenberger Salamon e. 899 frt 64 krajczár, Müller Károly, Glaser Lipót e. 166 frt 15 kr., Droku Petru Mária, Kakaschel Petru e. 76 frt, Dondea Parashiva Vaszilia Dankesch Serbán s t. e. 19 † arany.

Deési Farkas r. b. által:

Köblös Juliánna Kőnczei Lajosné Knall Károly s t. e. tulajdon igény, Zsigmond Elek, Dávid István s t. e. 961 frt 14 kr., Bulbuk Anna, Pap Tyiron e. atyaság elismerése, Szentkirályi Gábor Várhegyi Erzsébeth e. zárlat, Gazner Imre Fűsü József e. 318 frt, Kindli János Hodos János e. kártérítés, Sujága Juon Lui Simion Lázár Pál Oszkár e. som. vizs. h., Lázár Pál Oszkár, Sujága Juon Lui Simion e. megye igazítás, Furdij Niculai, Igna Mária e. som. vizs. h., Szuba Todoszia, Kermezán Tódor e. 40 frt, b. Bornemisza Tivadar, Oana Áron e. som. vizs. h., b. Bornemisza Tivadar Pota Pásk és Szinedre János e. som. vizs. h., Erzsébethváros közönsége Mártonfy Anna e. telekkönyvi ügy iránti ügyekben.

Pogány Károly r. b. által:

Fisch Mór Berkovics Bernád e. ingóságok, Harsány László Örménésán Vaszi e. som. vizs. h., Fülpesi Henér Dávid, gör. cath. esp. Trombitás Pathenius e. vételár, Bitai Szabó József, Márius Tódor e. egy telek visszaadása, iránti ügyekben.

Illyés Károly pótbíró által:

Maurer Béla, Paget János e. erdőségek birtokbaadása, Pap Sándorné Péterfi Károlina, Petri Sámuel s t.-i. e. egy darab föld, Page Dániel, Inczédi Lászlóné e. építkezés engedélyezése, Frank Kiss János hagyatéka, Székely János s t.-i. e. 1551 frt 66 kr., Szováthi Péterné s t.-i. Dali Sándorné e. örökljog elismerése, Rusz Szimion Rusz Máriska e. ingatlanok, Varju Pál mint Guthi Polixéna és Lila meghatalmazottja, a b. hunyadi kárpótlások Grünfeld Móríc, Felsner Izsák e. 40 frt, Hersch Zélig, Szokmári Gyuri e. 4 frt 16 kr., Hersch Zélig, Bács Szenye e. 2 frt 12 kr., Rionfalva község, Gongulia Atyim e. bérletfelmondás, Leményi János Rosenfeld Sámuel e. 3745 frt iránti ügyekben.

Dr. Dózsa Miklós pótbíró által:

Válya Péter és neje Kába Anna id. Dániel Imre és neje e. egy házastelek, Horváthi Lina s t. Horváthi Károly e. mint hagyatéki gondnok számodása és elmozdítása, Székely Sándor, Marosán George ingatlanok birtokbaadása, Csiszér János Csiszér Sándor hagyatéka e. 2100 frt s járuléka, Molnár Pál Nyisztor Juon s neje e. ingatlanok, Medgyesi Károlina Lukács Károlyné, Medgyesi Sándorné s t.-i. e. hagyatékkiadása, Kapitány András és Anna Kapitány Sára e. hagyatéki zárlat, Kirónyi Lajos és neje, Luka Károly e. fekvőségek, Schuler Adolf Zoika Niculai hagyatéka e. 447 frt s jár., Serbán Juon, az első erd. vasutársaság e. 2073 frt 11 kr., v.-hunyai ev. ref. lelkész Gál Sámuel Csolnokosi Katalin Válya Ignáczné e. vámjog, a kir. kincstár Bartha Károly e. 3410 frt átkeblezése, Dénes Mózesné s t.-i. Berei Dávid s tai. e. zálogjog átkeblezése, Almesán Jákob s neje Bukszbaum Juon s t. e. som. vizs. h., Daniel Mihály Mihaila Futile s tai. e. 70 frt s járt., Dolha Glihorné Dolha Gavrilla e. som. vizs. h., Papp László Tunyogi Károlyné e. 244 frt 71 kr., Krausz Péter, Bunea Niculai s t. e. 229½ köből vám gabona, Ajtai András Ajtai István e. som. vizs. h., Duka Danila, Kelenbby József e. 4 frt tartozás, Szigvártó József és t. Taitelbaum Lipót e. 18 frt s jár., Krausz János Veisz Dávid e. 245 frt 73 kr., s járuléka, iránti ügyekben.

I. Osztály. II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal r. b. által:

Friedsmaun György, Gaertner János s t. e. igény per, Truetch Katalin, Ridely Frigyes e. okmányok kiadása, Lázár Tódor s t. Gog Alexa s t. e. bekeblezés, Deutsch Ede, Serbán Dumitru e. kártérítés, iránti ügyek.

Sándor János r. b. által;

Lukács József, Kriszte Juon e. 15 frt, Mésző községe, Nagy Elek e. birtokháborítás, Goldner Moricz, Kriszán Kosztán e. 35 frt, Filep M. István Ersek József e. 100 frt, Keresztes János, Ruzs Atipin s t. i. e. 177 frt 19 kr, Szakács János s tai. Szabó János s tai. 95 frt, Szabó József, id. Székely János e. birtokháborítás, Somkerek Mártonné, Tóth Juliánna e. 16 frt, Pap Juon, Jakab Volf e. 1 frt 55 kr., Szász Ferencz, Benke István e. 216 frt, Berekmezei Anna, Berekmezei Györgyné e. birtokháborítás, Pripon Tódor, Pripon Petru e. birtokháborítás, Varács Venczel, Dunka Sándor s t. e. 285 frt, Grünfeld Francziska, Mózes Simon e. 128 frt, Molnár István, id. Mészáros János s tai. e. som. vizs. h., Morár Rávéka, Kapusán László e. 4 véka rozs és 3 véka tiszta-buza, iránti ügyekben.

Pipos Péter r. b. által:

Németh László, Luka Károly e. 3600 frt urb. kötvény, Fernengel András, Tódor Márk e. 643 frt 50 kr., A m. keleti vasút társaság, Simonits Mihály e. 316 frt 94 kr., Baruch Klaermam Simoics Mihály e. 312 frt 19 kr., Farkas Silimon, Bojta Pétru e. 67 frt 66 kr., Dregán Juon Dregán Simion e. vizs. h., Szucs Kosztán Szucs Dorotycza e. ingóságok, Magda Stefán, Magda Juon e. vizs. h., Rimbás György, ifj. Hosszu György e. vizs. h., Buriusz Mihályné, Dr. Gally János e. 60 frt,

Petri Ádám r. b. által:

Biró Miklósné, Bátosi András s t. e. 1000 frt urb. kötvény s jár., Becze József s t. Csikbáncfalva községe e. fairásijog s kártérítés. Ifj. Sándor József Balász Bécsi József e. som. yisz. h., Veer Dezső, Grünberger Mendel e. bérlet megszüntetése. Solnai Alajos, Balázs Ádám s t. e. 2 frt 99 kr., Olteán Katarina, Gróza Vaszília e. som. vizs. h. iránti ügyekben.

Szolga Miklós r. b. által:

Avrám Juon Lui Nicolai örökösödési ügy, Szilágyi Sándor, Néb Mária s tai. e. tulajdonjog, Séra László Konya István hagyatéka e. tulajdonjog, Seresrei Zsusa s t. fekvőségek kiadása, Kászónujfalu községe, Kászónunpér község e. elfoglaltbirtok, Csáki András, Kovács Tamás e. som. vizs. h., Márton István Orményesán Gligor örökösei e. som. vizs. h., Fogarasi István, Hosszu Sándor s tai. e. 100 frt, Veisz Izsák, Egri László s t. e. 50 frt, Buksbrum Gavris, Buzesko Antal e. 120 frt, özv. Tusa Mihályné, Utszás Sámuel e. szolgálati bér, Szócs Ferencz, Thuróczi Dénes e. 200 frt, Boros György s t. özv. Lada Vaszíné s t. e. 100 frt, Ruskovszki Róbert, Hersch Ignác e. korcsmárlás beszüntetése, Felszeg Lajos, Felszegi József e. birtokkiigazítás, Binder Sámuel s t. Duldner János e. som vizs. h., Grünfeld Simon örökösei, Munkács Zsigmond e. 170 frt, Voreu Corstandiu Gamulea B. Juon e. 40 frt, Kriszán Miklós s t. Kriszán Nicolai e. elfoglalt földrészlet, Gegő Albertné, Albert Lajos e. 33 frt 33 kr., iránti ügyekben.

Istvánffy Pál r. b. által:

Bendris Anisszia, Peskán Sofron e. s. v. h. Kászó Sándor, Hiszem Juon kártérítés, Vána Vaszília, Popa Irina s t. e. bérlet megszüntetése, Földvár község, Morár György e. bérlet megszüntetése, Lázár Mihály, Benedek Imre adósság, Lendvai Sándor, Vajda Mihály e. adósság, Dán Juon, Farkas Petru Lui János e. som. vizs. h., Rafaj Dániel, Erkedí Dániel e. adósság, Kraemer Jakab Mártha Zakariás e. adósság, Pap Anániás Tulbure Kozme s t. e. adósság, Cserei József Tasnádi Pál e. adósság, Fritsch Mózes Krecsun János e. som. vizs. h. Vincze József, Fekete Dénes e. adósság, Groza Péter György s t. Thordai István s t. som. vizs. h., Csisteán Péter, ifj. Tauffer József e. szolgálati bér, Szabó József Nagy Ferencz e. adósság, Pap János s t. Porgesz Ferencz e.

biztosítási ügye, Szász György s t. Főrró Geiza és t. e. birtokháborítás, iránti ügyekben.

Bömeches Gyula r. b. által.

Goldstán Adolf, Bábe Grigore e. végrehajtási zálogjog bekebelezése Czipperpfenig Erzsébeth, Bachner Mihály e. som. v. h. Hanek Mihály, Hanak Mihály e. som. v. h. Heskel Áron, Gondos János s t. e. 20 frt Fiala Filippine, Löw Mátyás és t. e. tulajdoni igény. Gristu Danika, Salamon gosif e. körlevelek kiadása, Moldován György, Manjános Juon s társai e. 190 frt kártérítés Masztig Márton csődtömege, Nuridsán Márton e. 42 frt 76 kr. Felső Szombatfalva község, Pilczee család e. 40 frt Pászku Juon s társai Apahida község e. 292 frt iránti ü.

II. Osztály polgári ügyekben.

Tribusz Altal r. b. által:

Schieb János, Kraft Márton csődtömege e. 232. frt. 45. kr. Löw Anrás, Kraft Márton csődtömege e. 120. frt. Zerbes Friderika s társai Sükösd József csődtömege e. 50. frt. Vaster Natália, Mara Sándor hagyatéka e. 200 frt. Brassói román és szász ezéh, Vocet János csődtömege e. 278. frt. 77. kr. „Dimbo mesilor“ bánya társulat, Szt. Dumitru és George dela Tufa nemü bánya társulat e. zárlat. Hermáncok György, Csik Szt. Domokosi rézbánya társulat csődtömege e. vissza helyezés iránt. Jehel Gyula, Csik Szt. Domokosi rézbánya társulat csődtömege e. vissza helyezés iránt. Grista György, Komán Dávid e. 52. 1/2 darab arany. Grista György Dregán Vaszília e. 45. darab arany. Grista György Tomutia Gera e. 15. darab arany. Grista György Hazu Nihó e. 7. 1/2 darab arany. Grista György Tomutia Jósif e. 15. darab arany. iránti ü.

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Nagy választékban mindenféle üveg- és pohárnemük, különös figyelemre ajánlom új liter-mérték rendszerű metszett üvegraktáromat.

A CSAPÓ SÁNDOR

czég alatti fiók-üzletet Maros-Vásárhelytt, főter, Görög örökösei házukban,

teljesen újan és a jelenkor legfőbb igényeinek mindenben megfelelőleg felszerelvén és berendezvén, ajánlja az efféle norinbergi és díszáru üzletekben szokásos minden kigondolható árucikkeinek

DUS RAKTÁRÁT

meglepő terjedelmes választékban, u. m.:

bel- és külföldi diszmű-árukat; pipere asztali czikkeket; a legfinomabb angol és francia illatszereket; illatos szappanokat; haj-, ruha-, fog- és körömkeféket; bontó-, simító-, választó- és tűző-fésűket; asztali-, úti- és falitükröket; **halász-, vadász-, lovagló- és séta-szereket**; úti-táska- és bőröndöket; női kézi- és övtáskákat; pénz-, szivar- és dohánytárczákat; legfinomabb tajték szivar- és dohány-pipákat, valamint minden más dohány-készletet; utcaiz- és bálilegyezők; esernyőket, (gummy) esőköpenyeket; talmi arany, china ezüst, alpacca, pakfong, britania, bronz, öntöttvas stb. tárgyak; asztali-, zsebbeli-, toll- és kerti-kéceket; vászon-, papír-, köröm- és himző-ollókat; evő-, kávé- és merő-kanalakat; kávéörlők és kávéöntő-gépeket bádóg-, réz- és porcellánból; réz és minden másnemű ércz gyertyatartókat; fa- és pléhtálcákat; finom porcellán edények-, étkező-, kávé- és thea-készleteket; metszett üvegkanesők-, palaczkok- és poharakat nagy mennyiségben;

látszerészi árukat, mint:

szemüvegek, színházi látesővek, hév-, idő- és szesz mérőket stb.;

a legnagyobb választéku gyermek-játékok;

valamint ezer más itt egyenként elő nem sorolható tárgyak,

minden versenyt kizáró legméltányosabb jutányos, de határozott árakban.

Megrendelések vidékre készpénz, vagy utánvét mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

(147)

(4—*)

Vasbútorok és hajtott faszékek a legjobb gyárákból minta után megrendelhetők.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt az ev. ref. főiskola gyorsajtóján 1875.